

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ.137/17

Λουξεμβούργο, 20 Δεκεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-372/16
Soha Sahyouni κατά Raja Mamisch

**Ο κανονισμός «Ρώμη III» δεν καθορίζει το δίκαιο που έχει εφαρμογή στα ιδιωτικά
διαζύγια**

Ο Raja Mamisch και η Soha Sahyouni, οι οποίοι παντρεύτηκαν στη Συρία, ζουν επί του παρόντος στη Γερμανία. Αμφότεροι έχουν τόσο τη συριακή όσο και τη γερμανική ιθαγένεια.

Το 2013, ο R. Mamisch κήρυξε τη λύση του γάμου του δι' απαγγελίας του τύπου του διαζυγίου από τον εκπρόσωπό του ενώπιον του θρησκευτικού δικαστηρίου της Σαρία στη Λαττάκεια (Συρία), το οποίο διαπίστωσε το διαζύγιο. Πρόκειται για λεγόμενο «ιδιωτικό» διαζύγιο, στο μέτρο που για το διαζύγιο αυτό δεν απαιτείται η διαπλαστικού χαρακτήρα συνδρομή του θρησκευτικού δικαστηρίου. Εν συνεχεία, η S. Sahyouni υπέγραψε δήλωση με την οποία αναγνώριζε ότι είχε λάβει όλες τις παροχές τις οποίες, βάσει του θρησκευτικού νόμου, είχε δικαίωμα να λάβει δυνάμει του γαμικού συμφώνου και του διαζυγίου που επήλθε με μονομερή βούληση του συζύγου της και ότι, ως εκ τούτου, τον απήλλασσε από όλες τις υποχρεώσεις που υπείχε απέναντί της.

Κατόπιν τούτου, ο R. Mamisch ζήτησε την αναγνώριση του διαζυγίου στη Γερμανία, αίτηση την οποία ο πρόεδρος του Oberlandesgericht München (ανώτερου περιφερειακού δικαστηρίου Μονάχου) δέχθηκε, εκτιμώντας, μεταξύ άλλων, ότι ο κανονισμός «Ρώμη III» σχετικά με το εφαρμοστέο στο διαζύγιο δίκαιο¹ κάλυπτε αυτό το είδος αιτήσεων και ότι, δυνάμει του κανονισμού αυτού, το επίμαχο διαζύγιο διεπόταν από το συριακό δίκαιο.

Η S. Sahyouni προσέβαλε την αναγνώριση αυτή του διαζυγίου ενώπιον του Oberlandesgericht München, το οποίο υπέβαλε στο Δικαστήριο διάφορα ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού Ρώμη III.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει καταρχάς ότι έχει διευκρινίσει, με προηγούμενη διάταξή του², ότι ο κανονισμός Ρώμη III δεν έχει εφαρμογή, αυτός καθαυτός, στην αναγνώριση αποφάσεως διαζυγίου που έχει εκδοθεί σε τρίτο κράτος.

Παρά ταύτα, βάσει του γερμανικού δικαίου, για την αναγνώριση στη Γερμανία ιδιωτικού διαζυγίου εκδοθέντος σε τρίτο κράτος, οι ουσιαστικές προϋποθέσεις στις οποίες πρέπει να ανταποκρίνεται το διαζύγιο αυτό εξετάζονται υπό το πρίσμα του δικαίου του κράτους που καθορίζεται βάσει του κανονισμού Ρώμη III.

Τούτου δοθέντος, όπως υπογραμμίζει το Oberlandesgericht München, αν αποδειχθεί ότι ο κανονισμός Ρώμη III δεν έχει εφαρμογή επί των ιδιωτικών διαζυγίων, η εν λόγω διαφορά θα κριθεί βάσει των γερμανικών διατάξεων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου.

Συνεπώς, το Δικαστήριο εξετάζει το ζήτημα αν ο κανονισμός, αυτός καθαυτός, έχει εφαρμογή επί ιδιωτικού διαζυγίου, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, το οποίο απορρέει από μονομερή δήλωση βουλήσεως ενός από τους συζύγους ενώπιον θρησκευτικού δικαστηρίου και, συνακόλουθα, αν καθορίζει το εφαρμοστέο επί του διαζυγίου δίκαιο.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 1259/2010 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (ΕΕ 2010, L 343, σ. 10).

² Βλ. διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 2016, Sahyouni (C-281/15).

Το Δικαστήριο καταλήγει, πάντως, ότι από τους σκοπούς που επιδιώκει ο κανονισμός Ρώμη III προκύπτει ότι αυτός διέπει μόνον τα διαζύγια που απαγγέλλονται είτε από κρατικό δικαστήριο είτε από δημόσια αρχή ή υπό τον έλεγχό της. Συνεπώς, διαζύγιο το οποίο απορρέει από μονομερή δήλωση βουλήσεως ενός από τους συζύγους ενώπιον θρησκευτικού δικαστηρίου, όπως το επίμαχο εν προκειμένω, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού Ρώμη III.

Το Δικαστήριο επισημαίνει επιπλέον ότι, μετά την έκδοση του κανονισμού Ρώμη III, διάφορα κράτη μέλη προέβλεψαν στις έννομες τάξεις τους τη δυνατότητα απαγγελίας διαζυγίου χωρίς την παρέμβαση κρατικής αρχής. Ωστόσο, η υπαγωγή των ιδιωτικών διαζυγίων στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού θα απαιτούσε προσαρμογές που εμπίπτουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα του νομοθέτη της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106